

ОХЛЮВЪ И РОЗА

Между клонитѣ на една липа си живѣлъ единъ охлювъ. Както всички охлюви, той ималъ само едно краче и затова се движелъ бавно. Щомъ стигналъ до липовитѣ листа, почналъ лакомо да ги яде.

Еднажъ охлювътъ съгледалъ единъ тръндафилъ, който растѣлъ близу до стогодишната липа. Той билъ отрупанъ съ цвѣтове. Розитѣ се много харесали на охлюва, и той си помислилъ:

„Колко ли сж вкусни тѣзи червени рози! Тѣхнитѣ нежни листенца навѣрно сж по-сладки отъ твърдитѣ листа на липата“.

Охлювътъ рѣшилъ да ги опита.

Слѣдъ два дена той се доближилъ до тръндафиловия храстъ.

— О-хо! Всички цѣфнали рози ще изямъ. Тѣ тѣй сладко миришатъ! А и колко сж хубави!

Слѣдъ тѣзи думи охлювътъ извадилъ своето голо краче, протегналъ го по стеблото на тръндафила и почналъ да пълзи. Но изеднажъ нѣщо силно го боднало. Помръдналъ си той още еднажъ крачето, силно обхваналъ едно клонче и... примрѣлъ отъ болки: розовъ шипъ промушилъ тѣлото му.

Отъ болестъ охлювътъ отцусналъ крачето си и падналъ на земята.